

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **A. K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 12 września 2023 r.

wniosku obrońcy skazanego

o wyłączenie od udziału w sprawie SSN (X.Y.)

w trybie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k.

na podstawie art. 29 § 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym

(Dz.U. z 2021 r., poz. 1904 tekst jednolity z dnia 21.10.2021 ze zm.) i art. 41 § 1

k.p.k. *a contrario*

postanowił:

**wniosek o wyłączenie SSN (X.Y.) od udziału w sprawie o sygn.
akt III KK 286/23 pozostawić bez rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Pismem z 12 czerwca 2023 r. obrońca A. K. na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k. wniósł o wyłączenie SSN (X.Y.) od udziału w sprawie kasacyjnej o sygn. III KK 286/23.

W uzasadnieniu wniosku wskazał, iż SSN (X.Y.) nie spełnia wymogów niezawisłości i bezstronności sądu z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących jego powołaniu i postępowania po powołaniu, których to standard określony został w Europejskiej Konwencji Praw Człowieka oraz Karcie Praw Podstawowych Unii

Europejskiej. W związku z tym w ocenie wnioskującego, rozpoznanie kasacji przez SSN (X.Y.) skutkować będzie naruszeniem standardu wynikającego z art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek w aktualnym stanie procesowym należy uznać za niedopuszczalny z mocy ustawy, co skutkować musi pozostawieniem go bez rozpoznania.

Z przedstawionej w nim argumentacji wynika, że jego autor domaga się wyłączenia SSN X.Y. od rozpoznania sprawy zarejestrowanej w Sądzie Najwyższym pod sygn. akt III KK 286/23 ze względu na wadliwą procedurę powołania na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw. Z treści art. 41 § 1 k.p.k., na który powołuje się obrońca, wynika, że sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności w danej sprawie. Judykatura ukształtowała na gruncie art. 41 § 1 k.p.k. określony katalog przesłanek wyłączenia sędziego, które wywodzą się z relacji sędziego i strony postępowania, oceny zachowania sędziego w toku rozpoznania sprawy, czy też jego zachowania i wypowiedzi poza rozprawą dotyczących przedmiotu procesu.

Przedmiotowy wniosek nie może zostać merytorycznie rozstrzygnięty, ze względu na zakresowo określony w nim przedmiot sądowej weryfikacji istnienia warunków do wyłączenia sędziego. Okoliczności, na które powołał się obrońca, zgodnie z wyrokiem Trybunał Konstytucyjnego z 4 marca 2020 r., P 22/19, obecnie nie wchodzą w zakres unormowania art. 41 § 1 k.p.k. i nie mogą stanowić podstawy faktycznej decyzji o wyłączeniu sędziego. Towarzyszące powołaniu sędziego Sądu Najwyższego okoliczności nie mogą stanowić wyłącznej podstawy do podważenia orzeczenia wydanego z udziałem tego sędziego lub kwestionowania jego niezawisłości i bezstronności. Okoliczności te mogą być badane wyłącznie w trybie

przewidzianym w art. 29 § 5 ustawy o Sądzie Najwyższym. Konsekwencją tego stanu rzeczy jest konieczność uznania, iż niedopuszczalne jest rozpoznawanie wniosku o wyłączenie sędziego w trybie art. 41 § 1 k.p.k. w sytuacji, gdy z treści tego wniosku wynika, że dotyczy on okoliczności przewidzianych w art. 29 § 5 ustawy o Sądzie Najwyższym, która to regulacja wyłącza odrębne procedowanie w tym zakresie. Orzekanie w trybie art. 41 § 1 k.p.k. w postulowanym zakresie byłoby w takiej sytuacji oczywiście niezgodne z Konstytucją RP, choćby z jej art. 7, zgodnie z którym wszystkie organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. W świetle art. 8 ust. 1 Konstytucji RP podstawą takich działań w omawianym zakresie nie może być także standard wynikający z art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, którego interpretacja również musi pozostawać w zgodzie z Konstytucją RP. Zauważyć zresztą wypada, iż Konwencja ta nie zawiera samodzielnej regulacji dotyczącej możliwości i podstaw wyłączenia sędziów sądów krajowych od orzekania.

Z powyższych względów, mając na uwadze, iż ośnowę przedmiotowego wniosku stanowiły okoliczności dotyczące trybu powołania SSN (X.Y.), kierując się treścią art. 190 ust. 1 i 3 Konstytucji RP, Sąd Najwyższy zobligowany był do pozostawienia go bez rozpoznania.

(B.B.)

[ł.n]

